

สารานุกรม

VOLUME 17

ECONOMY

บทบาทและการกิจกรรมค้าภายใน

ภายใต้การกำกับดูแลของ อธิบดีวิธี วิบุลยตายน

กรอบวินัยการเงินการคลัง

สู่การพัฒนาที่มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

555 ปีแล้ว รถไฟฟ้า บีทีเอส ส่วนต่อขยาย

สายสุขุมวิท (อ่อนนุช-แบริ่ง) กันใจ กันเวลา ใน 5 นาที

ตลาด วิถีชีวิตและวัฒนธรรม สะท้อนค่านิยมและเศรษฐกิจชุมชน

“ดอกบ๊วย” เสถียรภาพทางการเงินที่ควรรู้

สวัสดีครับ คุณผู้อ่านวารสาร
บางกอก Economy ฉบับนี้มา
พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทาง
การเมืองของประเทศไทย ซึ่งได้
นายกรัฐมนตรีคนที่ 28 พร้อม
คณะรัฐบาลชุดใหม่ บนความคาดหวัง
ของทุกภาคส่วน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ
และสังคม ที่ต่างมุ่งหวังเห็นความ

ปรองดองและเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนเศรษฐกิจไทย
ให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความแข็งแกร่ง ในภาวะที่เศรษฐกิจโลก
เปราะบาง โดยเฉพาะปัญหาวิกฤตหนี้ยุโรปและการลดอันดับ
ความน่าเชื่อถือของประเทศไทย ซึ่งเป็ตลาดการค้า
สำคัญของประเทศไทย วิกฤตที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อ
การส่งออกและรายได้ของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกทุกวันนี้ ส่งผล
กระทบถึงกันอย่างเห็นได้ชัดทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ
สิ่งแวดล้อม นับเป็นความท้าทายต่อการบริหารจัดการทรัพยากร
ให้เกิดความสมดุลต่อประชากรที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น วารสาร
บางกอก Economy ฉบับนี้ให้คุณผู้อ่านทำความรู้จักกับ**บทบาท
และการกิจ ของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์**
ผ่านคอลัมน์ **บางกอกสัมภาษณ์** ส่วนคลังบางกอก ฉบับนี้เป็น
เรื่องกรอบวินัยการเงินการคลังกรุงเทพมหานคร เนื้อหาภายใน
เล่มได้นำเสนอ**ที่มาที่ไปของ “ตลาด”** แหล่งที่มาค้าขายสร้าง
เศรษฐกิจและวิถีชีวิตแต่ละชุมชนใน**เล่าขานบางกอก** และ
ทำความรู้จักกับ **“คาร์บอนเครดิต” ในเศรษฐกิจบางกอก**
สำหรับ**บางกอกบอกให้รู้** เป็นเรื่องของ **“ดอกเบี๋ย”** เสถียรภาพ
ทางการเงินที่ควรรู้ **ส่วนภาพลักษณ์บางกอก** แนะนำให้รู้จัก
สวนเกษตรลอยฟ้าของสำนักงานเขตหลักสี่ นอกจากนี้
บางกอกทันการณ์ พาไปทดลองใช้บริการ**เส้นทางใหม่รถไฟฟ้า**
บีทีเอสส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท (อ่อนนุช-แบริ่ง) ก่อนจะพากัน
ไป**ตลาดนัดพันธุ์ไม้** ที่ได้แนะนำไว้ในท้ายเล่ม

หวังว่า เนื้อหาภายในฉบับจะสามารถเป็นประโยชน์ต่อ
คุณผู้อ่านได้บ้างนะครับ แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้าครับ

(นายภคภูฏา ศิริพิบูลย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ

บางกอก

VOLUME 17

ECONOMY

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2/2554

สารบัญ

VOLUME 17

รอบรู้บางกอก

3

บางกอกสัมภาษณ์

4-7

คลังบางกอก

8-10

บางกอกทันการณ์

11-13

เล่าขานบางกอก

14-16

เศรษฐกิจบางกอก

17-19

บางกอกบอกให้รู้

20-22

ภาพลักษณ์บางกอก

23

เปิดตัว 5 จุด การค้าเสรีเมืองหลวง

นางทยา ทีปสุวรรณ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เตรียมเปิดตัวจุดการค้าเสรีของเมืองนำร่อง 5 จุด โดยเปิดตัว **จุดแรกที่ เขตปทุมวัน** ในวันที่ 14 มิ.ย. 54 บริเวณแยกราชประสงค์ เน้นงานฝีมือด้านทำดอกไม้สดเพื่อบูชา เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าว มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนนิยมไปสักการะบูชา **ส่วนอีก 4 จุด** ได้แก่ **เขตสัมพันธวงศ์** ย่านเยาวราช-เจริญกรุง ภายใต้จุดเด่น เป็นแหล่งรวมอาหาร ตลอดจนเครื่องอุปโภคบริโภคผสมผสาน วัฒนธรรมไทย-จีน โดยคาดว่าจะเปิดจุดนี้เป็นถนนคนเดิน **เขตพระนคร** ถนนคนเดินเส้นทางถนนตานี (ย่านตรอกข้าวสาร - บางลำพู) เป็นแหล่งการค้าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หลากหลายรูปแบบ สามารถรองรับความต้องการของทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ **เขตบางรัก** ย่านสีลม เป็นแหล่งการค้าอัญมณี และเครื่องประดับ 24 ชั่วโมง และ **เขตราชเทวี** หน้าศูนย์การค้า แพลทินัม แฟชั่นมอลล์ ทั้งนี้ แต่ละย่านมีผู้ประกอบการและผู้ค้า ที่มีศักยภาพ ความพร้อม ทั้งยังเป็นสถานที่ย่านการค้าที่สำคัญ ของกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตามกรุงเทพมหานคร จะเร่งรัด วางแผนประชาสัมพันธ์ถนนคนเดินและจุดการค้าเสรีของเมือง ในพื้นที่เขตอื่นๆ ต่อไป

บทบาทและการกิจกรรมการค้าภายใน ภายใต้การกำกับดูแลของ อริบดีวัชร วิมุกตายน

...หมูแพง ไก่แพง ข้าวสารแพง น้ำมันพืชขาดตลาด พืช พัก พลไม่ พาหระตขึ้นราคาพร้อมๆกัน... หากสถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในสังคมไทยเช่นไร หรือในทางกลับกันสินค้าอุปโภคบริโภคทุกอย่างบริบูรณ์ กระทั่งเกิดภาวะล้นตลาด พลพลิตกลายเป็นสิ่งไร้ค่า พืชผลิตทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมจะก้าวเดินต่อไปได้อย่างไร

คำถามนี้ มีคำตอบ ทีมงานบางกอกสัมภาษณ์ได้รับเกียรติจากอริบดีกรรมการค้าภายใน **นางวัชร วิมุกตายน** ร่วมพูดคุยและถ่ายทอดประสบการณ์กว่า 35 ปีในหน่วยงานแห่งนี้ซึ่งมีบทบาทเสมือน “คนกลาง” คอยติดตามสถานการณ์และกำหนดแนวทาง เพื่อแก้ไขปัญหาให้ผลผลิตมีเพียงพอกับความต้องการในราคาเป็นธรรมภายใต้บทบาท ภารกิจ และกรอบอำนาจหน้าที่ของกรมการค้าภายใน

บทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ ของกรมการค้าภายใน

กรมการค้าภายในมีบทบาทและภารกิจหลัก 3 ด้าน **ภารกิจแรก** คือ การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาศักยภาพให้เกษตรกรให้รู้สถานการณ์ตลาดเพื่อสามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่เป็นธรรม **ภารกิจที่สอง** คือ การดูแลคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้ซื้อสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีพในราคาที่เป็นธรรม สมเหตุสมผลและปริมาณเพียงพอกับความต้องการ **ภารกิจที่สาม** คือ การส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า ให้เป็นไปอย่างเสรีและเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเองและระหว่างผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ดังนั้นขอบเขตการดูแลครอบคลุมประชากรในประเทศทั้ง 65 ล้านคน ทั้งเกษตรกร ผู้ประกอบการทั้งระดับอุตสาหกรรม ตลอดจนร้านค้าขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่เกี่ยวข้องกับปากท้อง ค่าครองชีพและรายได้ของผู้คน

มาตรการกำกับดูแลราคาสินค้า

กรมการค้าภายในดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น สินค้าเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะดูแลในเรื่องของการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการและคำนวณต้นทุนการผลิต ส่วนการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค อยู่ในการดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม สำหรับกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่ดูแลราคา และเมื่อมีการผลิตออกมาแล้วต้องนำออกมาขายและกระจายให้เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภคในราคาสมเหตุสมผล โดยเฉพาะสินค้าจำเป็นที่กำหนดให้เป็นสินค้าควบคุม

การควบคุมราคาสินค้า อาจจะเป็นเรื่องแปลกในสายตาต่างชาติ ซึ่งใช้กลไกการแข่งขัน เป็นเครื่องมือในการคุ้มครองผู้บริโภคและตัวควบคุมราคา สำหรับในประเทศไทยแม้จะส่งเสริมกลไกตลาดเสรีแต่ก็ยังมีระบบติดตามสถานการณ์ ปริมาณ

การผลิต (Supply) และความต้องการของตลาด (Demand) เป็นปกติ แต่สำหรับสินค้าบางชนิด บางช่วงเวลา ที่มีสถานการณ์ไม่ปกติ กลไกตลาดไม่สามารถทำงานได้เต็มที่หรือถูกบิดเบือน ภาครัฐก็ต้องเข้าไปเสริมเพื่อให้ประชาชนมีทางเลือก ได้รับความเป็นธรรม และบรรเทาภาระค่าครองชีพประชาชนโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย

แนวทางการรักษาคุณภาพ ระหว่างผู้บริโภคและผู้ผลิต

การทำงานของกรมการค้าภายใน เหมือนปิดทองหลังพระ ท่ามกลางกลุ่มผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน ถ้าเราชะลอการขึ้นราคาสินค้า ผู้ประกอบการก็ไม่พอใจ ถ้าให้ขึ้นราคาได้ตามภาวะต้นทุน ผู้บริโภคก็ไม่พอใจ เมื่อเราอยู่ตรงกลาง ก็ต้องมีความเป็นกลาง จึงจะทำให้การดูแลผู้บริโภค เกษตรกร ผู้ประกอบการ ตรงไปตรงมา และรักษาความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายเสมอภาคกัน และได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดูแลราคาสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพของประชาชน

การบริหารจัดการราคาสินค้าเป็นเรื่องที่อ่อนไหวต่อความรู้สึกทั้งภาคประชาชนและภาคการผลิต ทั้งเกษตรกรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หน้าที่ของภาครัฐคือเราต้องไปรักษาคุณภาพอำนาจต่อรองตรงนี้ ใครที่อ่อนแอเราก็ต้องเข้าไปช่วยเหลือเขาเป็นพิเศษ ใครที่เข้มแข็งก็ให้เป็นไปตามกลไกตลาด แต่เมื่อใดที่สองกลุ่มนี้มาเกี่ยวข้องกันในเรื่องผลประโยชน์ รัฐก็ต้องสอดส่องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาร้องเรียนเรื่องการเอาเปรียบ และความไม่เป็นธรรมทางการค้า

เกษตรกรซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศยังมีความลำบาก มีรายได้น้อย โดยเฉพาะมีจุดอ่อนด้านการตลาด ถ้าเราไม่เข้าไปดูแลช่วยเหลือให้เกิดการกระจายอำนาจตรงนี้ เกษตรกรจะถูกเอาเปรียบ งานส่วนหนึ่งของกรมการค้าภายในได้พยายามไปริเริ่มสร้างสรรคให้เกษตรกรมีทางเลือกที่มากขึ้น มีทางเลือกที่มากขึ้น มีช่องทางที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าตนเอง ลดต้นทุนสินค้าตัวเอง อาทิ ร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน

ส่งเสริมให้นำไบโมาสสำหรับแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ ทำให้เกษตรกรมีรายได้อีกเพิ่มขึ้น

กรณีโรงสี กรมการค้าภายในได้ร่วมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกด้านอาหารปลอดภัย (Food Safety) ร่วมกับสมาคมโรงสีข้าวไทยเพื่อยกระดับการแปรรูปให้การส่งออกมีมูลค่ามากขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดแล้วก็จะส่งผลย้อนกลับมาสู่การรับซื้อข้าวเปลือกในราคาสูงขึ้น เกษตรกรก็มีรายได้อีกเพิ่มขึ้น การทำงานต้องบูรณาการกัน ต้องอาศัยความร่วมมือกันทุกฝ่ายหลายหน่วยงาน จึงจะทำให้การแก้ไขปัญหาคล่องตัว ทันการณ์ และยั่งยืน

ปัญหาในระยะเร่งด่วนที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

ระบบสังคมประเทศไทยในปัจจุบัน คนชั้นกลางจะมีเพิ่มมากขึ้น โอกาสในการทำอาหารรับประทานในครัวเรือนพร้อมหน้ากันลดลง ฉะนั้นอาหารนอกบ้านเริ่มเป็นปัจจัยสำคัญจากระยะที่ผ่านมาเป็นเพียงทางเลือก ระยะต่อไปจะเป็นเรื่องจำเป็น กรมการค้าภายในจึงต้องพยายามดูแลเรื่องราคาอาหารโดยเบื้องต้นขอความร่วมมือกับศูนย์อาหารต่างๆ ให้เพิ่มทางเลือกสำหรับคนมีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงการบริโภคในระดับราคา 25-30 บาท นอกจากนั้นได้พยายามไปส่งเสริมให้สมาคมภัตตาคาร สมาคมร้านอาหารให้มีรายการอาหารที่เป็นทางเลือกให้ประชาชน เพื่อเพิ่มการแข่งขันในระบบการค้าอาหาร สำหรับในระยะต่อไปจะต้องมีการดูแลอย่างเป็นระบบ ทั้งเรื่องคุณภาพและความปลอดภัยโดยบูรณาการกับทุกภาคส่วน

ส่วนกลุ่มขายอาหารปรุงสำเร็จรายย่อยหรือรถเข็นแผงลอย ซึ่งเป็นกลุ่มที่รายได้น้อย กรมการค้าภายในจะเข้าไปดูว่าจะช่วยลดต้นทุนอย่างไร จะช่วยหาแหล่งเงินทุนอย่างไรที่จะลดภาระค่าใช้จ่าย หรือสร้างโอกาสให้ขายได้มากขึ้น เพื่อช่วยเหลือต้นทุนให้ลดลง สามารถกำหนดราคาที่เป็นรายได้ระดับกลาง ระดับล่างพอรับได้

แนวทางในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือ กับสถานการณ์ในอนาคต

เมื่ออาหารปรุงสำเร็จและอาหารสำเร็จรูป กลายเป็นสินค้าที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องพึ่งพามากขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานการผลิตจำพวกวัตถุดิบหลัก อาทิ พืช ผัก เนื้อสัตว์ เป็นต้น ซึ่งเป็นสินค้าเกษตรที่นับวันต่อไปนี้ ความต้องการ (Demand) มีแต่จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรโลก แต่การผลิต (Supply) น้อยและเติบโตในอัตราที่ช้ากว่ามาก สืบเนื่องจากผลกระทบโลกร้อนและภัยธรรมชาติ ประกอบกับการแพร่กระจายของเชื้อโรคทั้งจากในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน และเชื้อโรคข้ามทวีปที่มาพร้อมกับโลกาภิวัตน์และความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมของโลก

ยกตัวอย่างกรณีหมูขึ้นราคา ไก่ขึ้นราคา ด้วยสภาวะอากาศที่แปรปรวนส่งผลต่อการเกิดโรคได้ง่าย ก่อให้เกิดต้นทุนที่สูงขึ้น บัณฑิตแรก มาจากความจำเป็นต้องใช้ยาเพื่อบำรุงและต่อสู้กับโรค บัณฑิตที่สอง ปริมาณการผลิตที่หายไป ภาวะและปัญหาอาหารไม่ใช่ประสบปัญหาเฉพาะในประเทศไทย แต่เป็นปัญหาของโลก แต่ประเทศไทยโชคดีกว่าหลายประเทศที่เป็นผู้ส่งออกอาหารรายสำคัญของโลก เราจะไม่มีปัญหาเรื่องประชากรขาดแคลนอาหารแน่นอน เพียงแต่ว่าอาจจะมีผลบ้างด้านราคาที่ยับยั้งขึ้นตามกลไกตลาดและภาวะต้นทุน

ด้วยสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหากไม่ปรับตัว เรื่องการจัดการแก้ปัญหาที่จะเอาไม่อยู่ การบริหารจัดการจึงต้องใช้ทั้ง ความฉับไว เกาะติดสถานการณ์ และต้องมีเครือข่ายที่ครอบคลุม และมีระบบการติดตามที่ทันการณ์ โดยมีเครื่องมือ เครื่องไม้ และระบบการบริหารจัดการที่คล่องตัว เพราะภาระหน้าที่ของกรมการค้าภายใน จำเป็นต้องประเมินสถานการณ์ให้รอบด้าน ทันการณ์ และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

ความร่วมมือกับกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่สังคมซับซ้อน การแก้ปัญหาต้องการการบริหารจัดการที่คล่องตัวมากที่สุด กรมการค้าภายในมีความปรารถนาและยินดีเป็นอย่างยิ่งหากได้รับความร่วมมือจากตลาดในความดูแลของกรุงเทพมหานคร ในการเข้ามาเป็นเครือข่ายเพื่อร่วมกันช่วยดูแลสภาวะค่าครองชีพของประชาชน ชาวกรุงเทพมหานครให้สามารถซื้อหาสินค้าอุปโภคบริโภค ในราคาที่เป็นธรรม และผู้ค้าในตลาดกรุงเทพมหานครร่วมเป็นเครือข่ายธงฟ้าจำหน่ายสินค้าลดภาระค่าครองชีพประชาชน

ในชุมชนที่มีรายได้น้อย และต้องพึ่งพาอาหารนอกบ้านเป็นหลัก ก็อยากจะให้ตลาดในการกำกับดูแลของกรุงเทพมหานคร มีร้านอาหารธงฟ้า เพื่อเป็นที่พึ่งของประชาชนผู้มีรายได้น้อย มีอาหารบริโภคในราคาที่ประหยัด นอกจากนั้นในภาวะที่สินค้าประสบปัญหา สามารถเป็นแหล่งที่ช่วยกระจายสินค้าอื่นๆสู่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนั้นความร่วมมือของตลาดในการกำกับดูแลของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเจ้าหน้าที่เทศกิจคอยทำหน้าที่ดูแลผู้ค้าให้อยู่ในกรอบที่ผ่อนผัน หากมาร่วมกันช่วยดูแลในเรื่องความเป็นธรรมทางการค้าให้กับประชาชนผู้ซื้อสินค้า เพื่อสร้างให้เกิดวัฒนธรรมทางการค้าที่เป็นธรรม โดยช่วยเป็นกำลังคอยสอดส่องให้ผู้ค้าขายสินค้าในราคาสมเหตุสมผล มีการติดป้ายชัดเจนให้ผู้บริโภคทราบสม่ำเสมอขอให้งานกรมการค้าภายในสายด่วน 1569 เพื่อร่วมสรรเสริญให้คนทำดีมีคนเห็นและสังคมพร้อมที่จะส่งเสริม เพราะการจะสร้างสังคมที่รักความเป็นธรรม ให้ประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมมือร่วมใจกันอย่างจริงจัง

ขอฝากเรียนประชาชนผู้บริโภคว่า ต้นทุนและกลไกการค้าโลกมีผลต่อต้นทุนการผลิตและราคาสินค้าในประเทศ เพราะระบบการค้าประเทศไทยเป็นระบบเศรษฐกิจแบบเปิด ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจโลกอยู่มาก ต้องพึ่งพาการนำเข้าเพื่อป้อนอุตสาหกรรมในประเทศ ในกรณีที่ราคาสินค้าในตลาดโลกสูงขึ้นตามกลไกการค้าโลก การนำเข้ามาย่อมได้รับผลกระทบโดยตรงทำให้ต้นทุนสินค้าที่ขายในประเทศสูงขึ้น ราคาสินค้าสูงขึ้น ถ้าเราไม่ยอมรับกลไกการค้าโลก ก็ไม่มีใครขายสินค้าให้เรา ในประเทศก็จะประสบภาวะขาดแคลน และถ้าสินค้าจำเป็นต่อการครองชีพขาดแคลนแล้วจะเกิดปัญหารุนแรงกว่าสินค้าขึ้นราคาหลายเท่า

ฉะนั้นขอให้มั่นใจว่า สินค้าที่ได้รับผลกระทบจากตลาดโลก ถ้าเป็นสินค้าจำเป็นต่อการครองชีพ เราจะมีระบบที่จะดูแลให้ได้รับความเป็นธรรม และถ้าเป็นสินค้าที่มีแหล่งผลิตในประเทศ กรมการค้าภายในก็มีกลไกที่ดูแลให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ทั้งเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มผู้บริโภค

ปัญหาราคาสินค้าบางครั้งเกิดจากสถานการณ์ชั่วคราว ก็อาจจะต้องขอความร่วมมือในการตรึงราคา แต่กรณีที่ต้นทุนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเราก็จำเป็นต้องให้ปรับราคาตามต้นทุนที่สูงขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้าออกมาขายในตลาดตามปกติในปริมาณเพียงพอกับความต้องการ

ทั้งนี้ทั้งนั้นการดูแลผู้บริโภคที่ดีที่สุด คือ การที่ผู้ประกอบการดูแลตัวเอง โดยประชาชนควรให้ความร่วมมือในการเป็นหูเป็นตาให้กับภาครัฐ รวมทั้งสนับสนุนซื้อสินค้าเฉพาะผู้ประกอบการที่มีพฤติกรรมการค้าที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคเพื่อให้ผู้ประกอบการค้าในประเทศไทยมีวัฒนธรรมการค้าที่เป็นธรรม เช่น เลือกซื้อสินค้าจากผู้ขายที่มีคุณธรรม เครื่องชั่งโปร่งใสมีสองหน้าให้ผู้ซื้อได้เห็น มีป้ายราคาชัดเจน ราคาสมเหตุสมผล และการให้บริการสุภาพ อย่างไรก็ตามหากไม่มีทางเลือกสามารถแจ้งข้อมูลเข้ามาได้ที่ 1569

นางวัชร วิบุกตายน
อธิบดีกรมการค้าภายใน

วุฒิการศึกษา

- 2518 ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- 2522 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 2545 ปริญญาโท พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต
(บริหารธุรกิจ)

ประวัติการทำงาน

- 2540 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองการค้าสินค้า
อุตสาหกรรม 1
- 2542 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักแผนงานระบบสารสนเทศ
- 2546 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร
- 2549 ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมการค้าภายใน
กระทรวงพาณิชย์
- 2552 ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการ
กระทรวงพาณิชย์
- 2553 ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมการค้าภายใน
กระทรวงพาณิชย์

ที่อยู่ปัจจุบัน

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
44/100 ถนนพหลโยธิน 1 อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

กรอบวินัยการเงินการคลัง สู่การพัฒนาที่มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

โดย มาริส กาญจนะ
กลุ่มงานนโยบายหนี้สิน
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักการคลัง

“คำกล่าวที่ว่า “กันไว้ดีกว่าแก้” น่าจะเป็นคำที่เหมาะสมและยังใช้ได้อยู่กับยุคสมัยปัจจุบัน ที่ทุกสิ่งทุกอย่างส่งผลกระทบต่อกันในลักษณะโดมิโน และทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดความผันผวนและการค่อยๆ ล่มสลายของระบบเศรษฐกิจในทั่วทุกมุมโลก ดังนั้น การเริ่มมาให้ความสนใจต่อการสร้างวินัยทางการเงินการคลัง จึงเป็นสิ่งที่ทุกประเทศควรเริ่มดำเนินการกันอย่างจริงจังและให้เป็นรูปธรรม เพราะการพัฒนาประเทศและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน สิ่งสำคัญในปัจจุบันนี้ คือ การรู้จักพอและพอเพียงภายใต้กรอบแนวทางทางการเงินการคลังที่เหมาะสม”

โลกปัจจุบันมีความเชื่อมโยงระหว่างกันอย่างเป็นเครือข่าย และสลับซับซ้อนกันมากขึ้น ตลอดจนส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน ตลอดเวลาทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือที่เรียกว่า **“โลกไร้พรมแดนหรือโลกยุคโลกาภิวัตน์”** โดยเฉพาะความเชื่อมโยงและความร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจที่ร่วมมือกันทั้งในรูปทวิภาคี พหุภาคี และกลุ่มภูมิภาค ทำให้การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ย่อมส่งผลกระทบต่อกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากประเทศมหาอำนาจ อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป จีน เป็นต้น ดังเช่นกรณีการเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2551 หรือเรียกว่า **“วิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์”** ซึ่งทำให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงินในระบบเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ความน่าเชื่อถือในกลุ่มสถาบันการเงินขนาดใหญ่ลดลงอย่างมากจนกระทั่งหุ้นในตลาดหุ้นระดับโลกติดลบอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน อันเป็นผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก

จากการเกิดปัญหาดังกล่าว นอกจากการดำเนินการทางธุรกิจจะได้รับผลกระทบแล้ว รัฐบาลของแต่ละประเทศซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาประเทศและระบบเศรษฐกิจให้ขับเคลื่อนไปได้ อย่างมีเสถียรภาพ ก็ได้รับผลกระทบเช่นกันในด้านการจัดหารายได้ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ นั่นคือ การจัดหารายได้ต่ำกว่าประมาณการรายได้ จนกระทั่งรัฐบาลต้องดำเนินนโยบายงบประมาณแบบขาดดุลอย่างต่อเนื่องด้วยการก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น เพื่อกะตุ้นเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความพังทลายของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของสหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้ ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งเช่นกันที่ได้รับผลกระทบวิกฤตการณ์ทางการเงินดังกล่าว นั่นคือ รัฐบาลจัดเก็บ

รายได้ต่ำกว่าประมาณการรายได้ที่ตั้งไว้ และต้องดำเนินการก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น เพื่อพยุงระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถขับเคลื่อนต่อไปได้ ดังแสดงได้ตามรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (2552)

“ตลอดทั้งปีงบประมาณ 2552 (ตุลาคม 2551 – กันยายน 2552) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิรวมทั้งสิ้น 1,408,256 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ 196,384 ล้านบาท หรือร้อยละ 12.2 (ต่ำกว่าปีที่แล้วร้อยละ 8.9) เป็นผลจากการจัดเก็บภาษีของ 3 กรมภาษีหลัก และการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจที่ต่ำกว่าประมาณการเป็นสำคัญ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่หดตัวลง เพราะได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษีที่จัดเก็บจากการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยอีกส่วนหนึ่ง”

นอกจากรัฐบาลจะมีนโยบายการเงินการคลัง และการก่อหนี้สาธารณะเป็นเครื่องมือช่วยและสนับสนุนการพัฒนาประเทศและระบบเศรษฐกิจแล้ว รัฐบาลยังกำหนดกรอบความยั่งยืนด้านการคลังเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการคลัง (ตารางที่ 1) โดยมีการปรับกรอบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา แต่ก็ยังไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐในทุกระดับของประเทศจำเป็นต้องสร้างมาตรฐานทางวินัยทางการเงินการคลังของหน่วยงาน เพื่อถือปฏิบัติและลดความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องทางการเงินภายในองค์กรที่ต้องพึ่งพิงงบประมาณจากรัฐบาลเพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ตาม จากการกระจายอำนาจทางการเงินการคลังให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ก็ทำให้หน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กร-

ตารางที่ 1 กรอบความยั่งยืนด้านการคลังของรัฐบาล

ตัวชี้วัด	กรอบความยั่งยืนด้านการคลัง			
	ปี 2544	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547-ปัจจุบัน
1. ยอดหนี้สาธารณะ คงค้างต่อ GDP	ไม่เกินร้อยละ 65	ไม่เกินร้อยละ 60	ไม่เกินร้อยละ 55	ไม่เกินร้อยละ 50
2. ภาระหนี้ต่องบประมาณ	ไม่เกินร้อยละ 16	ไม่เกินร้อยละ 16	ไม่เกินร้อยละ 16	ไม่เกินร้อยละ 15
3. การจัดทำงบประมาณ	สมดุล	สมดุล	สมดุล	สมดุล
4. รายจ่ายลงทุนต่อ งบประมาณ	-	-	-	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

ที่มา: มูลนิธิสถาบันพัฒนาสยาม, รายงานฉบับสมบูรณ์ (เล่ม 2) โครงการวิจัยและพัฒนางานด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง, 2552

ปกครองส่วนท้องถิ่น และ/หรือคณะกรรมการที่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ ได้สร้างกรอบวินัยการเงินการคลัง เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ จะเห็นได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการคณะอนุกรรมการกำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อปี พ.ศ. 2550 ได้ให้คำนิยามและเป้าหมายของวินัยทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

“วินัยทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง กรอบแนวทางสำหรับการบริหารจัดการการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการคลัง การหารายได้ การใช้จ่ายเงิน การก่อหนี้ เงินสะสม และทรัพย์สิน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้”

“เป้าหมายกรอบวินัยการเงินการคลัง ได้แก่

- 1) การบริหารจัดการนโยบายการคลังและระบบงบประมาณที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 2) การบริหารการเงินการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) การรักษาดุลรายได้ รายจ่าย
- 4) การสนับสนุนความยั่งยืนทางการเงินการคลังและเศรษฐกิจในระยะยาว”

สำหรับกรุงเทพมหานครควรมีการจัดทำกรอบวินัยการเงินการคลังเพื่อเป็นแนวทางยึดถือปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครอย่างชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน อันเป็นการสร้างความมีเสถียรภาพทางการเงินการคลังหรือฐานะทางการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครภายใต้ปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งกรุงเทพมหานครไม่สามารถควบคุมได้ ทั้งนี้ อาจกำหนดวินัยการเงินการคลังในเบื้องต้นเป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านงบประมาณ ควรยึดกรอบการจัดทำงบประมาณแบบสมดุลและการกำหนดรายจ่ายประจำต้องไม่สูงกว่ารายได้ประจำเป็นมาตรฐาน เพราะกรุงเทพมหานครยังคงต้องพึ่งพิงการจัดสรรรายได้จากรัฐบาลเป็นสำคัญ และการก่อหนี้ของกรุงเทพมหานครมีกระบวนการในการพิจารณาหลายขั้นตอน ประกอบกับรัฐบาลโดยกระทรวงการคลังไม่สามารถค้ำประกัน

หนี้ของกรุงเทพมหานครได้ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 ดังนั้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านการขาดสภาพคล่องทางการเงิน กรุงเทพมหานครจึงควรต้องจัดทำงบประมาณแบบสมดุลเป็นหลัก และควรปรับปรุงงบประมาณรายจ่ายและการเบิกจ่ายเงินให้สมดุลกับรายรับจริงที่สามารถจัดเก็บได้ในแต่ละไตรมาส เพื่อให้การบริหารงบประมาณเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และรักษาสภาพคล่องทางการเงินได้อย่างคล่องตัว

2. ด้านการเงินและการเบิกจ่าย ควรยึดแนวทางกรอบการปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และประเมินกระแสเงินสดรับ-จ่ายตลอดเวลา เพื่อให้ทราบสถานะทางการเงินของกรุงเทพมหานครที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้สามารถวางแผนการบริหารเงินและการเบิกจ่ายได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ควรกำหนดกรอบในการบริหารเงินสดส่วนเกินให้สามารถลงทุนในตราสารทางการเงินต่างๆ ได้ โดยพิจารณาลงทุนให้เหมาะสมกับประเภทของเงิน เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลได้กระจายอำนาจทางการเงินการคลังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนั้น กรุงเทพมหานครในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่ค่อนข้างมีอิสระในการบริหารงานด้านต่างๆ จึงจำเป็นต้องมีการบริหารเงินสดหมุนเวียนในองค์กรอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์แก่องค์กรมากที่สุด เพื่อลดภาระให้แก่รัฐบาลและลดความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากสถานะเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้การจัดเก็บรายได้และการจัดสรรรายได้ของรัฐบาลไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

3. ด้านเงินสะสม ควรยึดกรอบตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องเงินสะสม พ.ศ. 2533 และระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยืมเงินสะสม พ.ศ. 2533 ซึ่งกำหนดวงเงินสำรองอย่างน้อยร้อยละ 10 ของยอดเงินสะสม เพื่อเป็นเงินทุนสำรองสำหรับกรุงเทพมหานครเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน

หรือจำเป็นเร่งด่วน แต่อย่างไรก็ตาม อาจจำเป็นต้องพิจารณาปรับวงเงินสำรองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางการเงิน การคลังของกรุงเทพมหานครในปัจจุบันและให้สามารถรองรับสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจและการเงินการคลัง นอกจากนี้ อาจจำเป็นต้องเพิ่มช่องทางในการนำเงินสำรองดังกล่าวให้สามารถลงทุนในตราสารทางการเงินต่างๆ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนมากขึ้น

4. ด้านการกู้เงิน ตามการศึกษาของมูลนิธิสถาบันพัฒนาสยาม ซึ่งเป็นที่ปรึกษาตามโครงการวิจัยและพัฒนางานด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังของกรุงเทพมหานคร ได้เสนอกรอบเพดานการกู้เงิน คือ ให้กรุงเทพมหานครกู้เงินเพื่อโครงการลงทุนและกู้ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งถือเป็นกรอบเพดานการกู้เงินที่ไม่ก่อให้เกิดภาระกับกรุงเทพมหานครมากเกินไป และในระดับเดียวกับของรัฐบาลที่กำหนดกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่าย

5. ด้านรายได้ ควรกำหนดกรอบประมาณการรายได้ตามหลักการวิเคราะห์เชิงวิชาการ เพื่อเป็นมาตรฐานที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือ ตลอดจนติดตามกระแสเงินสดด้านรายรับจริงที่เข้ามาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับแนวทางการจัดเก็บรายได้ของกรุงเทพมหานครให้เหมาะสมและป้องกันปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน

6. ด้านการลงทุน ควรจัดทำแผนการลงทุนทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยเฉพาะโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงานและเป็นทิศทางของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาเมืองต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และสามารถจัดเตรียมแหล่งเงินทุนได้อย่างเหมาะสม และไม่เกิดภาระต่องบประมาณของกรุงเทพมหานครมากเกินไป นอกจากนี้ ควรจัดตั้งคณะทำงานบริหารโครงการลงทุนเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการและปรับแผนการลงทุนให้เหมาะสมกับนโยบายของรัฐบาลและสถานะการเงินการคลังของกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การลงทุนในโครงการต่างๆ ของกรุงเทพมหานครเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และคุ้มค่ากับเงินงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดของกรุงเทพมหานคร

7. ด้านการบริหารงานของการพาณิชย์ ควรกำหนดวงเงินที่หน่วยงานการพาณิชย์จะต้องจัดส่งเป็นรายได้ให้แก่กรุงเทพมหานครให้ชัดเจนและเป็นกรอบมาตรฐาน เช่น กรุงเทพมหานครอาจกำหนดให้สถานธนาปาลกรุงเทพมหานครจัดสรรกำไรสุทธิเพื่อเป็นรายได้ให้แก่กรุงเทพมหานครในอัตราร้อยละ 20-30 ของกำไรสุทธิ เพราะสถานธนาปาลฯ ซึ่งเป็นกิจการประเภทเดียวกันจะต้องจัดสรรกำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 30 ให้แก่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ทั้งนี้ จะต้องมีการศึกษาให้ชัดเจนและเหมาะสมกับประเภทกิจการของหน่วยงานการพาณิชย์

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครควรกำหนดกรอบการจัดหาแหล่งเงินทุนของหน่วยงานการพาณิชย์ให้ชัดเจนในแง่ของการให้กู้ต่อจากกรุงเทพมหานคร หรือกรุงเทพมหานครจะค้ำประกันเงินกู้ให้กับหน่วยงานการพาณิชย์ หรือให้หน่วยงานการพาณิชย์เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถกู้เงินได้โดยตรง ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานการพาณิชย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานครได้มากที่สุด รวมทั้งเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดผลกระทบต่อภาวะงบประมาณของกรุงเทพมหานครในอนาคต

8. ด้านบัญชี ควรกำหนดให้ดำเนินการปิดบัญชีให้ทันตามกำหนดในระเบียบ เพื่อให้สามารถแสดงฐานะทางการเงินการคลังได้เป็นปัจจุบัน และนำไปประกอบการพิจารณาและการดำเนินงานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของกรุงเทพมหานครได้อย่างเหมาะสมและตามกำหนดเวลา

จากความเห็นในเรื่องการจัดทำกรอบวินัยการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครดังกล่าวข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่กรุงเทพมหานครจะต้องเร่งจัดทำให้เป็นรูปธรรมและสามารถรองรับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่ กรุงเทพมหานครไม่สามารถควบคุมได้อย่างทันทั่วถึง รวมทั้งถือปฏิบัติอย่างจริงจัง มิฉะนั้น กรุงเทพมหานครอาจจะได้รับผลกระทบเหมือนที่เคยได้รับจากกรณีวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐอเมริกา ดังกล่าวข้างต้น ที่ทำให้กรุงเทพมหานครไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ และต้องดำเนินการปรับลดค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ลงจำนวนมาก ตลอดจนต้องจัดสรรเงินสะสมมาช่วยในด้านงบประมาณรายจ่ายอย่างรีบด่วน เพื่อให้การปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ของกรุงเทพมหานครสามารถดำเนินการต่อไปได้ และพยุฐานะการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครให้เกิดเสถียรภาพ

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครได้รับการประสานงานและติดต่อกับองค์กรการเงินระหว่างประเทศ เพื่อเสนอเงินกู้ในโครงการต่างๆ ของกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง เช่น กองทุน CTF (Clean Technology Fund) โดยธนาคารโลก (World Bank) ได้เสนอเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อสนับสนุนโครงการที่ช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกที่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะโลกร้อน และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Co-operation Agency: JICA) ได้เสนอเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อสนับสนุนโครงการโรงบำบัดน้ำเสียบึงหนองบอน เป็นต้น (กลุ่มงานนโยบายหนี้สิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2554)

จากเหตุผลทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น กรอบวินัยการเงินการคลังจึงเป็นเครื่องมือหรือกลไกที่สำคัญที่กรุงเทพมหานครจะต้องให้ความสนใจและกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องทางการเงิน ประกอบกับรองรับภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากรัฐบาล ตลอดจนการแสวงหาแหล่งเงินทุนรูปแบบต่างๆ เพื่อมาดำเนินการโครงการลงทุนของกรุงเทพมหานครทดแทนการพึ่งพิงแหล่งเงินทุนจากงบประมาณของกรุงเทพมหานครเพียงอย่างเดียว

5-5-5

เปิดบริการแล้ว อ่อนนุช-บางนา ทันใจ ทันเวลา ใน 5 นาที

เส้นทางใหม่รถไฟฟ้าบีทีเอสส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท (อ่อนนุช-บางนา) 5 สถานี เปิดทดลองให้บริการแล้ว ตั้งแต่เดือนมิถุนายน และมีกำหนดจะเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 12 สิงหาคม 2554 นี้ บริการฟรีไปจนถึงวันที่ 1 มกราคม 2555

กรุงเทพมหานครได้เริ่มทำการทดสอบเสมือนจริง (Trial Run) รถไฟฟ้าบีทีเอสส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท (อ่อนนุช-บางนา) ระยะทาง 5.25 กิโลเมตร เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเปิดอย่างเป็นทางการมาระยะหนึ่งแล้ว โดยได้เปิดให้บริการฟรี ทั้งยังได้มีนโยบายขยายการให้บริการโดยไม่เก็บค่าโดยสารเป็นเวลาประมาณ 5 เดือน ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2554 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2555 เพื่อลดค่าครองชีพและเป็นของขวัญให้กับประชาชน โดยเฉพาะย่านบางนา พระโขนง ตลอดจนพื้นที่ใกล้เคียง ให้สามารถเดินทางเข้าสู่ใจกลางเมืองได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

5 สถานี 5 กิโลเมตร 5 นาที

รถไฟฟ้าส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท ช่วงอ่อนนุช-บางนาจะเริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่ประมาณเดือน พฤศจิกายน 2549 มีการสร้างองค์ประกอบหลายส่วน ทั้งทางวิ่งยกระดับ สถานี ระบบประกอบอาคารในสถานี และระบบราง โดยมีระบบอาณัติสัญญาณที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยี Communication Based Train Control (CBTC) ควบคุมการเดินทางโดยอัตโนมัติผ่านโครงข่ายสื่อสารไร้สาย (Wireless Data Network) ที่มีประสิทธิภาพสูง เที่ยงตรง และควบคุมเวลาได้อย่างแม่นยำ รองรับการใช้งานในระยะยาว ง่ายต่อการบำรุงรักษา และมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาต่ำ นอกจากนั้นทุกสถานีได้ติดตั้งลิฟต์สำหรับคนพิการและบันไดเลื่อนเพื่อเพิ่มความสะดวกในการขึ้นสู่ชานชาลาแต่ละสถานี

ทั้งนี้เส้นทางในส่วนต่อขยายอ่อนนุช-บางนา มีสถานีรับ-ส่งผู้โดยสารทั้งหมด 5 สถานี โดยสถานีบางนา (E14) เป็นสถานีสุดท้ายซึ่งสิ้นสุดเขตกรุงเทพมหานครพอดี มุ่งหน้าเข้าสู่ สถานีบางนา (E13) ช่วงต่อที่หักโค้งหลบตอม่อทางด่วนบริเวณแยกบางนา จุดตัดของเส้นทางคมนาคมหลากหลายระบบที่หลายคนอาจ

เคยตั้งข้อสงสัยระหว่างที่โครงการรถไฟฟ้าส่วนต่อขยายเริ่มก่อสร้างว่าจะหลบหลีกกันอย่างไร ก่อนตรงเข้าสู่สถานีอุดมสุข (E12) บริเวณซอยสุขุมวิท 103, สถานีปิ่นเกล้า (E11) บริเวณซอยสุขุมวิท 101 และเข้าสู่สถานีบางจาก (E10) เป็นสถานีแรกของส่วนต่อขยาย เพื่อมุ่งหน้าสู่สถานีอ่อนนุชต่อไป ซึ่งสามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางระยะทางกว่า 5 กิโลเมตรผ่านสถานีต่างๆ ทั้ง 5 สถานี โดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที

ดังนั้นโครงการส่วนต่อขยายอ่อนนุช-บางนา จึงทำให้ผู้โดยสารจำนวนมากนับแสนคน สามารถเดินทางเข้าสู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์รวมของธุรกิจการค้า ย่านที่พักอาศัย และแหล่งช้อปปิ้งชั้นนำได้ง่ายขึ้นในแต่ละวัน นับได้ว่าเป็นการบริหารการคลังโดยไม่ต้องใช้งบประมาณของกรุงเทพมหานครโดยตรง แต่สามารถยังประโยชน์เพื่อประชาชนโดยตรง!!!

รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา หรือชื่อที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า รถไฟฟ้า บีทีเอส (BTS Skytrain) เป็นรถไฟฟ้าสายแรกของประเทศไทย โดยใช้ระบบขนส่งมวลชนแบบรางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

BTS รถไฟฟ้าสายแรกของไทย

ดำเนินการโดย บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือบีทีเอสซี (BTSC) ภายใต้สัมปทานของกรุงเทพมหานคร ที่มีการลงนามสัญญาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2535 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาสัมปทาน เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2538 และวันที่ 28 มิถุนายน 2538 ทำให้มีระบบรถไฟฟ้าเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย ทั้งยังเป็นการกำกับดูแลโดยกรุงเทพมหานคร ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริการประชาชน โดยมีแนวคิดในการพยายามดึงดูดประชาชน หรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองเมื่อ 10 กว่าปีที่ผ่านมา และมีการสานต่อกันมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

เส้นทางรถไฟฟ้าบีทีเอสที่เปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542 แบ่งเป็น 2 สาย คือ สายสุขุมวิท (สีเขียวอ่อน) และสายสีลม (สีเขียวเข้ม) โดยมีสถานีเชื่อมต่อทั้งสองสายที่สถานีสยาม เปิดบริการทุกวันตั้งแต่เวลา 6.00 - 24.00 น.

สายสุขุมวิท ได้รับชื่อพระราชทานว่า “รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา สาย 1” ตั้งแต่สถานีหมอชิต ถึงสถานีอ่อนนุช และสร้างส่วนต่อขยายถึงสถานีแบริ่งในปัจจุบัน

และอีกสายหนึ่งนั่นคือ สายสีลม ซึ่งได้รับชื่อพระราชทานว่า “รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบ พระชนมพรรษา สาย 2” จากสถานีสนามกีฬาแห่งชาติถึงสถานีสะพานตากสิน และต่อมาได้มีการก่อสร้างส่วนต่อขยายข้ามไปยังฝั่งธนบุรี สิ้นสุดระยะทางที่สถานีวงเวียนใหญ่

ต่อมาสภากรุงเทพมหานครได้ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครรองรับการมอบหมายภารกิจจากกรุงเทพมหานคร ให้บริษัท กรุงเทพธนาคม จำกัด ซึ่งเป็นวิสาหกิจกรุงเทพมหานคร ที่จัดตั้งตามมาตรา 94 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการสาธารณูปโภคได้โดยสมบูรณ์ ถือเป็นองค์กรที่กรุงเทพมหานคร ใช้ดำเนินกิจการสาธารณูปโภคของทางกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระบบควบคุมและดูแลกิจการที่ดีได้โดยใช้หลักธรรมาภิบาล

โปร่งใส ตรวจสอบได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันโครงการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร ส่วนต่อขยายสายสีลม (สถานีกรุงธนบุรีและสถานีวงเวียนใหญ่) ระยะทางรวม 2.2 กิโลเมตร และส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท (อ่อนนุช-แบร์รี) ระยะทาง 5.25 กิโลเมตร

ทั้งนี้ภายหลังจากเปิดใช้รถไฟฟ้าส่วนต่อขยายช่วงอ่อนนุช-แบร์รี ในวันที่ 12 สิงหาคม 2554 นี้แล้ว กรุงเทพมหานครจะเร่งดำเนินการก่อสร้างส่วนต่อขยายสายสีลม ช่วงตากสิน-เพชรเกษม ระยะทาง 5.3 กิโลเมตร เพื่อเปิดให้บริการเต็มรูปแบบ ในวันที่ 5 ธันวาคม 2555 ตามพันธสัญญาที่กรุงเทพมหานครได้ให้ไว้กับประชาชน ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนของรถไฟฟ้าให้เข้าถึงคนกรุงเทพฯ มากยิ่งขึ้นและยกระดับคุณภาพชีวิตการเดินทางได้เป็นอย่างดี

สายสุขุมวิท :

สถานีหมอชิต N8 - สถานีสะพานควาย N7 - สถานีอารีย์ N5 - สถานีสนามเป้า N4 - สถานีอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ N3 - สถานีพญาไท N2 - สถานีราชเทวี N1 - สถานีชิดลม E1 - สถานีเพลินจิต E2 - สถานีนาana E3 - สถานีโศก E4 - สถานีพร้อมพงษ์ E5 - สถานีทองหล่อ E6 - สถานีเอกมัย E7 - สถานีพระโขนง E8 - สถานีอ่อนนุช E9

จุดเปลี่ยนเส้นทางที่สถานีสยาม CS

สายสีลม :

สถานีสนามกีฬาแห่งชาติ W1 - สถานีราชดำริ S1 - สถานีศาลาแดง S2 - สถานีช่องนนทรี S3 - สถานีสุรศักดิ์ S5 - สถานีสะพานตากสิน S6 - สถานีกรุงธนบุรี S7 - สถานีวงเวียนใหญ่ S8

ที่มาข้อมูล : <http://www.bts.co.th/th/btstrain.asp>

ตลาด วิถีชีวิตและวัฒนธรรม

สะท้อนค่านิยมและเศรษฐกิจของชุมชน

ตลาด สถานที่ที่ผู้คนในชุมชนได้มีโอกาสมาพบปะ แลกเปลี่ยนข้าวของเครื่องใช้ระหว่างกัน และวิวัฒนาการ มาสู่การค้าขายเชิงพาณิชย์ แหล่งเศรษฐกิจสร้างรายได้แก่ คนในชุมชนโดยมีเงินตราเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยน แทนมูลค่าผลผลิตดังเช่นในอดีต

ศูนย์รวมทางเศรษฐกิจของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น หรือตลาด นั้น ไม่มีนิยามแน่ชัดว่าเริ่มต้นแห่งแรก ณ ที่ใด แต่เป็น สถานที่ที่แผ่และกลมกลืนอยู่ในทุกชุมชน ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล กระทั่งขยายเป็นตลาดระดับกลาง หรือตลาดขนาดใหญ่ที่เป็นแหล่งรวมสินค้าทั้งบริโภคและอุปโภคไว้มากมาย

หากมองย้อนกลับไปในยุคอดีตที่สังคมมนุษย์มีระบบ เศรษฐกิจแบบเลี้ยงตัวเอง แต่ละครอบครัวสามารถผลิตพืชผลไว้ เพื่ออุปโภคและบริโภคภายในครัวเรือนของตน ส่วนหนึ่งนำไป แลกเปลี่ยนของใช้จำเป็นที่ไม่อาจผลิตได้เองจากผู้อื่นในชุมชน ใกล้เคียงหรือคนต่างเมือง โดยอาศัยพ่อค้าวัวต่างถิ่นหรือกอง คาราวานเป็นสื่อกลาง ดังนั้นการแลกเปลี่ยนผลผลิตจะไม่มี สถานที่ที่ชัดเจน แต่เป็นรูปแบบตลาดนัด กำหนดวันและสถานที่ใด สถานที่หนึ่งเป็นครั้งคราว ซึ่งสินค้าที่นำมาซื้อขายแลกเปลี่ยน มักเป็นผลผลิตตามฤดูกาล

สำหรับตลาดที่มีรูปแบบ คาดการณ์ว่าน่าจะมีต้นกำเนิด ในประเทศทางตะวันตก อาณาจักรกรีกซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรม และอารยธรรมโบราณที่สำคัญของโลกเรียกตลาดว่า อะกอร่า (agora) ส่วนโรมันเรียกตลาดว่า ฟอรัม (forum) ทั้งอะกอร่าและ ฟอรัมมักตั้งอยู่กลางเมือง เพื่อใช้เป็นที่พบปะของคนในชุมชนนั้น และชุมชนใกล้เคียง ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยน และซื้อขายสินค้ากันในยุคนั้น

การขยายตัวตลาดซีกโลกตะวันตกเริ่มมีมากขึ้นในช่วง คริสต์ศตวรรษที่ 13 คือ เกิดย่านตลาดที่เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและ สถานที่ค้าขายอย่างถาวร เพื่อขายสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน บางแห่งเป็นสถานที่สำหรับส่งสินค้า ต่อไปยังตลาดย่อยตามเมืองต่างๆ บ้างก็ส่งไปขายยังต่างประเทศ ตลาดที่มีลักษณะเช่นนี้ในประเทศอังกฤษ ได้แก่ ตลาดค้าผ้าใน

มณฑลยอร์กเชียร์ (Yorkshire) ซึ่งเป็นแหล่งผลิตผ้าขนสัตว์ที่มีชื่อ ของอังกฤษในขณะนั้น การขยายตัวของตลาดมีมาตามลำดับ นับตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ต่อมาในยุคหลัง การปฏิวัติอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษ ทำให้มีสินค้าที่ผลิต จากโรงงานอุตสาหกรรมมากมาย และต้องหาทางส่งออกหรือ จำหน่ายไปยังลูกค้าหรือผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อระบายสินค้าเหล่านั้น ก่อให้เกิดการขยายตัวของตลาดตาม เมืองสำคัญๆ ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญในแต่ละประเทศ เช่น ตลาดในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ตลาดในกรุงอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ และตลาดในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ตลาดในเมืองนิวยอร์ก และ บอสตัน ในปัจจุบันนี้ ตลาดใหญ่ที่ขายส่งสินค้าเฉพาะอย่าง ยังคงมีอยู่ตามเมืองใหญ่ของประเทศต่างๆ เช่น ลอนดอน นิวยอร์ก อัมสเตอร์ดัม เซี่ยงไฮ้ สิงคโปร์ และกรุงเทพมหานคร

ประเทศไทยเริ่มมีการปรับตัวให้ทันสมัยตามแบบตะวันตก มีการสร้างถนนและชุดคลองขึ้นใหม่หลายสาย เพื่อขยายอาณาเขต ของเมืองให้กว้างออกไป โดยการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน ที่ขยายออกไปซึ่งได้รับอิทธิพลจากตะวันตก คือ เป็นตึกแถว 1 หรือ 2 ชั้น ที่มีหลังคาสูงเสมอกัน ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยและร้านค้า ในที่เดียวกันในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พัฒนา และปรับปรุงประเทศหลายด้าน เพื่อให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียม

อารยประเทศ อาทิ การซ่อมแซมและตัดถนนใหม่ทั้งในและนอกเขตพระนคร ตลอดจนอาคารร้านค้าของเอกชน ที่เกิดขึ้นใหม่ตามสองฟากถนน โดยพระราชทานเงินทุนพระคลังข้างที่ให้เป็นค่าก่อสร้างตามรูปแบบที่ราชการกำหนด และทางราชการจะเก็บเงินค่าเช่าไปจนกว่าจะครบเงินทุน โดยไม่คิดกำไรและดอกเบียเมื่อครบทุนแล้วจึงคืนสิทธิให้แก่เจ้าของเดิม ทำให้เกิดถนนที่มีอาคารร้านค้าในหลายพื้นที่ ได้แก่ ถนนราชดำเนินใน ราชดำเนินกลาง ราชดำเนินนอก สามเสน ราชวิถี มหาไชย มหาราช ดินสอ อุณากรรณ จักรเพชร ตรีเพชร ตีทอง พานูรัด ราชวงศ์ ทรวงวด ข้าวสาร ตะนาว กลายเป็นแหล่งการค้าในแต่ละชุมชนมาจนถึงปัจจุบัน

กรุงเทพมหานคร ในฐานะที่เป็นเมืองแห่งโอกาสที่ทุกคนทั่วทุกภูมิภาคต่างเข้ามาแสวงหาความเจริญ ในด้านการศึกษาหาความรู้ ส่วนอีกปัจจัยหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือ โอกาสทางเศรษฐกิจอันนำมาซึ่งชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีหน่วยงานหนึ่งที่ดูแล “ตลาด” ของกรุงเทพมหานคร นั่นคือ สำนักงานตลาดกรุงเทพมหานคร

ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สำนักงานตลาด พ.ศ. 2534 ว่าด้วยสำนักงานตลาด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร ได้นิยามคำว่า “ตลาด” ไว้หมายความว่า ตลาดนัด ศูนย์การค้า อาคารพาณิชย์ ทรัพย์สินสิทธิที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานตลาดรวมทั้งตลาดที่สำนักงานตลาดจัดให้มีขึ้นเป็นครั้งคราว ยกเว้นตลาดนัดหรือตลาดอื่นๆ ที่จัดตั้งขึ้นโดยระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการบริหารงานตลาดนัดกรุงเทพมหานคร

ความเป็นมา :

สำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร (สท.) จัดตั้งขึ้นโดยคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ 105/2506 ลงวันที่ 24 มกราคม 2506 และได้ปรับฐานะเป็นการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการพาณิชย์ เรื่อง การจัดตั้งสำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 ปัจจุบันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สำนักงานตลาด พ.ศ. 2534 และ พ.ศ. 2536 โดยเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการดูแลงานด้านการพาณิชย์ที่ผสมผสานระหว่างงานเชิงธุรกิจ เพื่อให้เกิดรายได้แก่กรุงเทพมหานคร และงานบริการประชาชนที่มาอาศัยพื้นที่ของกรุงเทพมหานครเพื่อการอยู่อาศัย และการทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการค้าขายปลีกย่อยเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นั้นหมายถึงมีภาระหน้าที่หลักสองประการ คือ

1. เป็นหน่วยงานที่ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2. เป็นหน่วยงานที่ต้องหารายได้ของกรุงเทพมหานคร
สำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร จึงเป็นหน่วยงานหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่ไม่ได้อยู่ในสายงานการบริหารงานของงานตามระบบราชการดังหน่วยงานบริการอื่นๆ แต่อยู่ในความควบคุมดูแลโดยตรงจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครฝ่ายบริหารและการคลังเป็นผู้สั่งราชการ รับผิดชอบและมอบหมายนโยบายโดยตรงต่อสำนักงานตลาด ซึ่งมีคณะกรรมการบริหารสำนักงานตลาดกรุงเทพมหานคร (แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ภายใต้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง สำนักงานตลาด พ.ศ. 2534 และฉบับแก้ไข พ.ศ. 2536) เป็นผู้ดูแลควบคุมกลั่นกรองการให้บริการงานตามนโยบายที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย

วัตถุประสงค์ :

ในการจัดตั้ง สำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร ขึ้นมานั้น เพื่อวัตถุประสงค์

1. จัดสร้างหรือจัดตลาดให้เหมาะสมแก่สภาพของชุมชน
2. ปรับปรุงตลาดที่มีอยู่แล้วให้ถูกสุขลักษณะและทันสมัย
3. ส่งเสริมตลาดเอกชน
4. ส่งเสริมการค้าจำหน่ายโภคภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศไทย
5. จัดการและควบคุมการให้บริการเกี่ยวกับตลาด
6. ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับตลาด
7. ควบคุมดูแลราคาสินค้าที่จำหน่ายในตลาดให้เป็นธรรม

อำนาจหน้าที่ :

และมีอำนาจหน้าที่ตามข้อบัญญัติ ดังนี้

1. ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในข้อ 6
2. สร้าง ชื่อ จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ หรือทรัพย์สินอันเกี่ยวกับตลาดในนามของกรุงเทพมหานคร
3. ทำการค้าและขนส่งสินค้า
4. วางระเบียบในการจัดตลาด
5. ดำเนินงานตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร

ดังนั้น สำนักงานตลาด จึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสร้างหรือจัดให้มีตลาดให้เหมาะสมแก่สภาพของชุมชน การปรับปรุงตลาดที่มีอยู่แล้ว ให้ถูกสุขลักษณะและทันสมัย การส่งเสริมตลาดเอกชน การกำหนดระเบียบการดำเนินงานของตลาด การจัดการและควบคุมการให้บริการเกี่ยวกับตลาด การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับตลาด การควบคุมดูแลราคาสินค้าที่จำหน่ายในตลาดให้เป็นธรรมและการส่งเสริมการจำหน่ายโภคภัณฑ์ที่ผลิตภายในประเทศ

เน้นหลัก 2 ส. 2 ป.

สะอาด ปลอดภัย สะดวก ประหยัด

นโยบายของสำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร ภายใต้การดำเนินงานของ นายพทุธิยา ฐมาคม ผู้อำนวยการสำนักงานตลาด กรุงเทพมหานคร นั้น ได้วางแผนทางดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงตลาดในกำกับดูแลให้มีรูปลักษณะที่ทันสมัย ภายใต้ นโยบาย สะอาด ปลอดภัย สะดวก ประหยัด 2 ส. 2 ป. เพื่อพัฒนาตลาดของกรุงเทพมหานครซึ่งส่วนใหญ่ยังเป็นตลาดเก่าทรุดโทรมไปตามกาลเวลาให้ได้มาตรฐานสุขภาพ สดงาม มีสิ่งแวดล้อม

2 ส. 2 ป.

สะอาด	อาหารสะอาด สถานที่สะอาด ถูกสุขอนามัย
ปลอดภัย	คุณภาพอาหารมีความปลอดภัย ทรัพย์สินของผู้ค้าและผู้มาจับจ่ายต้องมีความปลอดภัย
สะดวก	มีการแบ่งโซนการค้าให้สามารถเดินเลือกซื้อสินค้าได้สะดวก มีที่จอดรถเพียงพอต่อการใช้บริการของประชาชน
ประหยัด	ราคาสินค้าที่จำหน่ายอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และต้องคุ้มค่าเหมาะกับเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน

ปัจจุบันได้มีการตรวจสอบเปรียบเทียบในอาหารอย่างสม่ำเสมอในตลาด เพื่อให้ประชาชนมั่นใจในคุณภาพของสินค้า ตลอดจนมีการฝึกอบรมแก่ผู้ค้าเพื่อนำการสร้าง ยุกระดับและพัฒนาผู้ค้าให้เป็นผู้ค้ามืออาชีพ ที่จำหน่ายสินค้าได้คุณภาพราคายุติธรรม ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร

“ความอยู่ดีมีสุข มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์”
 “ตลาด” ในสังกัดของกรุงเทพมหานคร จึงมิได้ทำหน้าที่เฉพาะด้านงานเศรษฐกิจ ในการเป็นสถานที่ค้าขายเพื่อสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแก่ผู้ค้าเท่านั้น หากยังต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้มาจับจ่ายสินค้าในสถานที่นั้นๆ ด้วยการรักษาความเป็นตลาดสด ตามวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทย สถานที่ที่ใครๆ ก็อยากมาเดิน

ตลาดในความรับผิดชอบ กทม.

1. ตลาดเทวราช	เขตดุสิต
2. ตลาดประชาชนิเวศน์ 1	เขตจตุจักร
3. ตลาดพระเครื่องวงเวียนเล็ก	เขตคลองสาน
4. ตลาดหนองจอก	เขตหนองจอก
5. ตลาดบางกะปิ	เขตบางกะปิ
6. ตลาดผดุงกรุงเกษม	เขตดุสิต (ปิดทำการ)
7. ตลาดอรุณอมรินทร์	เขตบางกอกน้อย
8. ตลาดรัชดาภิเษก	เขตธนบุรี
9. ตลาดสิงหา	เขตคลองเตย
10. ตลาดราษฎร์บูรณะ	เขตราษฎร์บูรณะ
11. ตลาดธนบุรี (สนามหลวง 2)	เขตทวีวัฒนา

ติดต่อสำนักงานตลาด กรุงเทพมหานครได้ที่

เลขที่ 8 อาคาร Gold Market ชั้น 5 ถนนเทศบาลสงเคราะห์
 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. 10900
 โทรศัพท์ 0 2158 0740-42 ต่อ 22, 33, 44 หรือ 55
 โทรสาร 0 2158 0740-42 ต่อ 22 หรือ 55

ที่มาข้อมูล : <http://www.bangkok.go.th/market/>

นิยามเกี่ยวกับ “ตลาด” อ้างอิงจากสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยนางวรรณ จิวชัยศักดิ์

คาร์บอนเครดิต

กลไกซื้อ-ขาย อากาศสะอาด

แหล่งรายได้จากการรู้คุณค่าพลังงาน

“โลกร้อนขึ้นทุกวัน” คงยากที่จะปฏิเสธว่า การกระทำของ “มนุษย์” มิได้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและอุณหภูมิของโลกให้สูงขึ้น กระทั่งเกิดปรากฏการณ์ตอบกลับจากธรรมชาติและนำมาซึ่งภัยพิบัติต่อมวลมนุษยชาติ

สะท้อนได้จากความพยายามหาแนวทางและความร่วมมือในการแก้ไขวิกฤตปัญหาโลกร้อน (Global warming) ที่เกิดขึ้น ด้วยการจัดการทรัพยากรของโลกให้เกิดภาวะสมดุลอย่างจริงจัง เป็นครั้งแรกในการประชุมแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาในปี พ.ศ. 2535 ในรูปของกรอบอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC: United Nations Framework Convention on Climate Change) เพื่อร่วมกันลดปริมาณการสะสมของก๊าซที่ก่อมลพิษบางชนิดในชั้นบรรยากาศ เช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์, ไนตรัสออกไซด์, ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน, เปอร์ฟลูออโรคาร์บอน และ ซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ อันเกิดขึ้นจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงถ่านหินและน้ำมันดิบ เพื่อผลิตพลังงานสำหรับใช้ในบ้านเรือน อุตสาหกรรม และการขนส่ง ตลอดจนก๊าซมีเทนที่เกิดจากมูลสัตว์และซากของพืช จนเกิด**ปรากฏการณ์เรือนกระจก (Greenhouse effect)** ให้อยู่ในระดับที่จะไม่เป็นอันตรายต่อสภาพภูมิอากาศและเอื้อต่อความสามารถในการปรับตัวของระบบนิเวศตามธรรมชาติ

จนกระทั่งในการประชุม UNFCCC ณ กรุงเกียวโต ในปี 2540 นานาประเทศสมาชิกภาคีได้มีการทำข้อตกลงในพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ในการรักษาระดับปริมาณความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามเป็นสมาชิกภาคี เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2542 และให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2545

ลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

สร้างเครดิตให้คาร์บอน

ในพิธีสารเกียวโตได้กำหนดพันธกรณีให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

- พันธกรณีของประเทศพัฒนาแล้ว (Annex I country)
- พันธกรณีของประเทศกำลังพัฒนา (Non-Annex I country)

ประเทศที่พัฒนาแล้ว (Annex I country) มีหน้าที่ในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในพิธีสาร โดยจะได้รับจัดสรรปริมาณก๊าซที่ตนเองสามารถปล่อยได้ในแต่ละปี (Assigned Amount Units : AAUs) และมีพันธะที่จะต้องควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้อยู่ภายในปริมาณที่ได้รับจัดสรร โดยต้องร่วมแรงร่วมใจลดให้ต่ำกว่าปริมาณก๊าซมลพิษที่ปล่อยในปี 2533 โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.2 ภายในปี 2555 หากประเทศสมาชิกที่พัฒนาแล้วรายใดไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อตกลง ต้องมีการเปรียบเทียบปรับ โดยในสหภาพยุโรป กำหนดค่าปรับตามแผนการลดมลพิษในระยะที่ 1 (2548-2550) ตันละ 40 ยูโร และเพิ่มค่าปรับในระยะที่ 2 (2551-2555) เป็นตันละ 100 ยูโร

ส่วนประเทศสมาชิกที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้มากกว่าที่พันธกรณีพิธีสารเกียวโตกำหนดก็สามารถนำส่วนเกิน (Allowance) นั้นไปขายให้แก่ประเทศที่ไม่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามปริมาณที่พันธกรณีพิธีสารฯ กำหนดได้ โดยประเทศนั้นๆ สามารถซื้อ “คาร์บอนเครดิต” (Carbon Credit) เพื่อชดเชยกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศของตน

สำหรับประเทศกำลังพัฒนา (Non-Annex I country) เช่น ประเทศไทยนั้น พิธีสารเกียวโตไม่ได้กำหนดให้มีหน้าที่ต้องลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพียงแต่ต้องรายงานปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปลดปล่อยในประเทศแต่ละปี (National Inventory)

อย่างไรก็ตามแนวทางการผ่อนปรนให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้สะดวกขึ้น พิธีสารเกียวโตได้กำหนดให้ประเทศพัฒนาแล้วสามารถสนับสนุนเทคโนโลยีสะอาดแก่ประเทศกำลังพัฒนาได้ นับเป็น “คาร์บอนเครดิต” อีกประเภทหนึ่งที่ได้จากการช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา หรือ **โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM)** โดยประเทศพัฒนาแล้วสามารถไปลงทุนสนับสนุนในโครงการที่ก่อให้เกิดการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศกำลังพัฒนา และนำปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้จากโครงการเหล่านี้ไปขอใบรับรองในรูปของ CERs (Certified Emission Reductions) เพื่อนำไปหักลบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศตนเอง เสมือนเป็นเครดิตส่วนลดให้แก่ประเทศพัฒนานั้นๆ สามารถปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้มากกว่าปริมาณที่ได้รับจัดสรรไว้

ลดมลพิษ สร้างรายได้ด้วยคาร์บอน

การจัดการสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลไกตลาด (Demand-Supply) เป็นแรงจูงใจในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยกำหนดให้ “คาร์บอนเครดิต” เป็นสินค้าสำหรับการซื้อขายได้ จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยให้ประเทศพัฒนาแล้วมีทางออก เนื่องจากแม้ปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้ว จะสามารถลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงได้ แต่ก็มียุ่จำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกลงได้มากกว่าระดับปัจจุบัน เพราะการกระทำเช่นนั้นต้องมีการลงทุนค่อนข้างสูงในเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ผู้ผลิตบางส่วนจึงหันมาใช้วิธีซื้อคาร์บอนเครดิตจากกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ที่สามารถลดการปล่อยปริมาณก๊าซมลพิษสู่ชั้นบรรยากาศได้แทน

ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสของประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ที่จะพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่พร้อมก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตคาร์บอนเครดิตให้กับตลาดโลกได้ โดยอาศัยแรงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสะอาดจากประเทศพัฒนาแล้วเป็นกำลังเสริม ผสมกับการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ธรรมชาติที่มีอยู่ให้คงไว้เพื่อเป็นแหล่งดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ที่เรียกว่า คาร์บอนซิงค์ (Carbon Sink) หรืออ่างกักเก็บคาร์บอน ซึ่งสามารถนำมาคำนวณเป็นเครดิตได้เช่นกัน โดยพื้นที่ป่าสมบูรณ์ประมาณ 2.5 ไร่ สามารถกักเก็บคาร์บอนได้ประมาณ 2 ตัน ตลอดจนการใช้พลังงานทางเลือกสะอาดทดแทน

ปัจจุบันทั่วโลกมีการผลิตคาร์บอนเครดิตประมาณ 150 ล้านตันต่อปี โดยประเทศจีนเป็นผู้นำการผลิตคาร์บอนเครดิตมีปริมาณร้อยละ 43 รองลงมาคืออินเดียร้อยละ 15 และประเทศอื่นๆ อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ที่กำลังพัฒนาศักยภาพประเทศในทิศทางนี้เช่นกัน ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วที่มีความจำเป็นต้องจัดหาคาร์บอนเครดิตมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ ญี่ปุ่น และจีน

คาร์บอนเครดิตในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2551-2555 และแผนปฏิบัติการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ พ.ศ. 2553-2562 และได้ออกพระราชกฤษฎีกา “จัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550” เรียกโดยย่อว่า อบก. หรือ “TGO” (Thailand Greenhouse Gas Management Organization) เพื่อส่งเสริมพัฒนาโครงการและตลาดซื้อขายปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรอง รวมถึงเป็นศูนย์กลางข้อมูลดำเนินงาน และให้ทุนสนับสนุนการดำเนินงานด้านก๊าซเรือนกระจกซึ่งต้องเป็นโครงการพัฒนายั่งยืนตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM)

ภาครัฐและภาคเอกชนไทยในปัจจุบันได้สมัครใจช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกผ่านมาตรการต่างๆ อาทิ การรณรงค์ให้ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้พลังงานหมุนเวียนในภาคการผลิตไฟฟ้า (ทั้งจากลม แสงอาทิตย์ ชีวมวล และก๊าซชีวภาพ) การติดตั้งเครื่องจักรเครื่องยนต์ที่ประหยัดพลังงานและเชื้อเพลิงในภาคการขนส่ง (ทั้งทางบก อากาศ และทะเล) ตลอดจนการติด “ฉลากคาร์บอน” เพื่อบ่งบอกปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตสินค้าให้ผู้บริโภคได้รับรู้ อีกทั้งมีการศึกษาจากการตั้ง “ตลาดคาร์บอน” ขึ้นภายในประเทศโดยเป็นไปตามความสมัครใจของธุรกิจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจก และการใช้มาตรการด้าน “ภาษีคาร์บอน” เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ควบคู่ไปกับมาตรการด้านพื้นที่สิ่งแวดล้อม อาทิ การปลูกไม้ยืนต้นในพื้นที่เอกชน และการปลูกป่ารวมถึงพื้นที่ป่าในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ การปรับปรุงพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสม การเตรียมสำรองแหล่งน้ำ ตลอดจนการปรับวิธีการเพาะปลูกให้เหมาะสม

กกม. ลงนามปฏิญญา 35 องค์กร ปวงสร้างคาร์บอนเครดิตเมืองกรุง

กรุงเทพมหานคร ตระหนักถึงความสำคัญในการลดปริมาณก๊าซที่ก่อให้เกิดสภาวะโลกร้อนว่าไม่สามารถแก้ไขได้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง จำเป็นที่จะต้องร่วมมือกับประชาคมโลกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินนโยบายเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งกำเนิดซึ่งได้ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน 35 องค์กร ซึ่งนำไปสู่การลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพมหานครว่าด้วยความร่วมมือลดปัญหาภาวะโลกร้อน” เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2550 ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อร่วมกันสนับสนุน ส่งเสริม และทำกิจกรรมที่มีส่วนช่วยลดภาวะโลกร้อน นำไปสู่การกำหนดกรอบการดำเนินการในการลดปัญหาภาวะโลกร้อนอย่างเป็นรูปธรรมในระยะยาว ภายใต้ “แผนปฏิบัติการว่าด้วยการลดปัญหาภาวะโลกร้อนของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550-2555” ขึ้น และมีเป้าหมายที่จะลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 โดยมีแนวทางดำเนินการ 5 แนวทาง คือ

1. การพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและการปรับปรุงระบบจราจร เช่น รถเมย์ด่วนพิเศษ (Bangkok BRT) ระบบขนส่งมวลชนระบบราง และการขนส่งทางน้ำ ตลอดจนการปรับปรุงเส้นทางจราจร การทำทางวิ่งจักรยาน ทางเดินเท้า เป็นต้น

2. การส่งเสริมการใช้เชื้อเพลิงทางเลือก เช่น การใช้ก๊าซธรรมชาติ แก๊สโซฮอลล์ ไบโอดีเซล และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น

3. การปรับปรุงการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคาร เช่น การเปลี่ยนเครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ต่างๆ เป็นแบบประหยัดพลังงาน การปรับเปลี่ยนอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศ และการระบายอากาศในอาคารเพื่อช่วยลดการใช้พลังงาน เป็นต้น

4. การจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย เช่น การส่งเสริมการรีไซเคิล การแปรรูปขยะเป็นพลังงาน (Waste-to-Energy) และกำหนดแนวทางในการกำจัดมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพและการบำบัดน้ำเสียเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น

5. การเพิ่มพื้นที่สีเขียว เพื่อเพิ่มแหล่งดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ โดยการปลูกต้นไม้ทั้งในบริเวณสวนสาธารณะ ริมถนน สวนแนวตั้งและสวนดาดฟ้า รวมทั้งปลูกป่าชายเลนเพื่อลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน ตลอดจนเพิ่มการรณรงค์ให้ประชาชนปลูกต้นไม้ยืนต้นให้มากขึ้นในอนาคต

ความพยายามที่จะลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเฉพาะมาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐและเอกชนดำเนินการขึ้นเท่านั้น แต่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ด้วยการเริ่มต้นปลูกจิตสำนึกเพื่อสิ่งแวดล้อมจากเรื่องใกล้ๆ ตัว จากการรู้คุณค่าพลังงาน

ปฏิญญากรุงเทพมหานคร

- ลดการใช้พลังงานและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกกิจกรรมในภาคการผลิตและการบริโภค เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนน้อยที่สุด
- ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทของเยาวชนในชุมชน ธุรกิจ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ และปัจเจกบุคคลให้มีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อลดสภาวะโลกร้อน
- สนับสนุนและส่งเสริมวิถีชีวิตบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการป้องกัน เตรียมตัว และปรับตัวสู่กับสภาวะโลกร้อน
- ให้การสนับสนุนส่งเสริม และร่วมกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการดูดซับก๊าซเรือนกระจก ด้วยการปลูกต้นไม้ยืนต้นอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง
- ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการลดและป้องกันภาวะโลกร้อนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ด้วยการเผยแพร่ข้อมูลและให้ความรู้สู่การปฏิบัติทุกโอกาส

“ดอกเบี้ย” เสถียรภาพ ทางการเงินที่ควรรู้

ดอกเบี้ย กลไกควบคุมระบบเศรษฐกิจ เครื่องมือบริหารนโยบายทางการเงิน*สำคัญที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเลือกนำมาใช้ในการส่งสัญญาณทางการเงินให้ภาคเศรษฐกิจและภาคประชาชนทั่วไปได้รับรู้ล่วงหน้า เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและดูแลฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้เท่าทันสภาวะการณ์ทางการเงินเพื่อเงินฝืดที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความหมายทางเศรษฐศาสตร์

ดอกเบี้ย (Interest) คือต้นทุนของการกู้ยืม ซึ่งผู้กู้จะต้องจ่ายให้ผู้ให้กู้เพื่อเป็นการคุ้มครองความเสี่ยงในกรณีที่ผู้กู้เกิดการเบี้ยวหนี้ และรวมไปถึงค่าเสียโอกาสที่ผู้ให้กู้จะได้ถ้านำเงินจำนวนนั้นๆ ไปลงทุนในรูปแบบอื่น** ซึ่งจำนวนค่าตอบแทนในลักษณะของดอกเบี้ยจะมีการคิดในรูปแบบร้อยละเป็นหลัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ทั้ง 2 ฝ่ายยินยอมร่วมกันก่อนจะทำสัญญา แต่จะต้องไม่เกินที่กฎหมายกำหนดไว้

หากจะสรุปสาระให้เข้าใจได้ง่าย ดอกเบี้ยก็คือ “ค่าตอบแทนที่ผู้ให้กู้ได้รับจากผู้กู้” กับ “ค่าใช้จ่ายที่ผู้กู้ต้องจ่ายให้ผู้ให้กู้”

ผู้ให้กู้ (ผู้ฝากเงิน) ต้องการได้ผลตอบแทนกลับคืนมาในรูปแบบของดอกเบี้ย

ผู้ขอกู้ (ผู้ขอสินเชื่อ) ต้องจ่ายดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนการกู้ยืมเงินให้แก่ผู้ให้กู้ตามสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้

คุณผู้อ่านคงเคยได้ยินข่าวเกี่ยวกับการพิจารณาอัตราดอกเบี้ยนโยบายและอาจจะสงสัยว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายคืออะไรและมีความสำคัญอย่างไรต่อเศรษฐกิจไทย บางกอก Economy ฉบับนี้ ได้นำเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ดอกเบี้ย มาเล่าสู่กันฟัง เนื่องจากมีความสำคัญต่อการสร้างเสถียรภาพเศรษฐกิจและฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้นการมีความรู้ทางการเงิน และการนำมาใช้เป็นทักษะในการดำรงชีวิต ก็จะทำให้สามารถจัดการด้านการเงินของตนเองได้อย่างเหมาะสม และไม่ตกเป็นเหยื่อธุรกรรมทางการเงิน

ดอกเบี้ยนโยบายคืออะไร

ดอกเบี้ยนโยบาย คือ อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ในการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อ โดยจะใช้อัตราดอกเบี้ยดังกล่าวเป็นเครื่องมือหลักในการส่งสัญญาณนโยบายการเงิน

โดยคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำหน้าที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยดังกล่าว โดยจะมีการประชุมกันทุก 6 สัปดาห์เพื่อพิจารณากำหนดอัตราดอกเบี้ยให้สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและภาวะเงินเฟ้อของประเทศ เพื่อให้ประชาชนสามารถคาดการณ์เงินเฟ้อและวางแผนการใช้จ่ายทั้งการบริโภค การผลิต และการลงทุนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืน

* นโยบายการเงิน (Monetary Policy) คือ นโยบายที่ธนาคารกลางใช้สำหรับควบคุมปริมาณเงินและต้นทุนของเงิน (ดอกเบี้ย) ที่หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพื่อให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ และมีการเจริญเติบโตในทิศทางที่ต้องการ ส่วนใหญ่จะใช้นโยบายนี้ร่วมกับนโยบายการคลังของรัฐบาล <http://www.ismed.or.th/ISME2/src/bin/cotroller.php?view=first.First> (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

** ที่มา www.mof.go.th/ecoleconomy/vocabulary.pdf

ที่ผ่านมา ในช่วงที่เศรษฐกิจหดตัว อัตราดอกเบี้ยนโยบายได้ปรับลดลงเพื่อช่วยประคับประคองเศรษฐกิจ แต่ในทางกลับกัน หากเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในช่วงขาขึ้น อัตราดอกเบี้ยนโยบายจะถูกปรับขึ้นเพื่อลดภาวะเงินเฟ้อให้ต่ำลง ดังนั้นดอกเบี้ยนโยบายจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สามารถชี้นำตลาดและสะท้อนทิศทางอัตราดอกเบี้ยในภาพรวม

การบริหารนโยบายการเงินในประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อสูง รัฐบาลทั่วโลกมักนิยมนำดอกเบี้ยมาใช้เป็นเครื่องมือในการบังคับควบคุมให้ระบบเศรษฐกิจมวลรวมของประเทศเป็นไปตามที่ตนเองต้องการเสมอ หรืออย่างน้อยก็เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น โดยการปรับขึ้นและลดอัตราดอกเบี้ยในแต่ละครั้งจะมีผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ ณ ขณะเวลานั้นได้เป็นอย่างดี

ดอกเบี้ยที่ใกล้ชิดประชาชน

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (Lending Rate) ในปัจจุบัน จะมีอัตราดอกเบี้ยแบบอ้างอิงที่ธนาคารนิยมใช้ออกอยู่ 3 ประเภท คือ MLR : MOR : MRR

1. อัตราดอกเบี้ย MLR : ลูกค้ายรายใหญ่ชั้นดี ประเภทเงินกู้แบบมีระยะเวลา (Minimum Lending Rate) หรือ (Minimum Loan Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ายรายใหญ่ชั้นดี ซึ่งเป็นบริษัทข้ามชาติหรือบริษัทไทยที่มีธุรกิจข้ามชาติ และมีฐานะการเงินดี ประเภทเงินกู้แบบมีระยะเวลายาวนานจะให้สำหรับการปล่อยกู้ซื้อบ้าน โดยจะมีอัตราดอกเบี้ยถูกกว่าแบบอื่นๆ

2. อัตราดอกเบี้ย MOR : ลูกค้ายรายใหญ่ชั้นดี ประเภทเบิกเกินบัญชี (Minimum Overdraft Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยประเภทเบิกเกินบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ายรายใหญ่ชั้นดี

3. อัตราดอกเบี้ย MRR : ลูกค้ายรายย่อยชั้นดี (Minimum Retail Rate) หมายถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์เรียก

เก็บจากลูกค้ายรายย่อยชั้นดี ทั้งนี้ใช้โยงเข้ากับอัตราดอกเบี้ย MLR เพื่อให้สามารถสะท้อนระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกันระหว่างลูกค้ายรายใหญ่กับลูกค้ายรายย่อยได้ โดยบวกส่วนต่างสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศ ไม่เกินร้อยละ 4 ต่อปี ส่วนจะใช้อัตราดอกเบี้ยประเภทไหนก็ขึ้นอยู่กับผู้กู้ และประเภทของสินเชื่อ

ดอกเบี้ยอันที่ควรรู้

อัตราดอกเบี้ย อันหมายถึงผลตอบแทนหรือจำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระให้แก่ผู้ให้กู้ โดยสัญญาว่าจะชำระคืนเต็มมูลค่าในวันที่ครบกำหนดในอนาคตตามที่ตกลงกันไว้ อัตราดอกเบี้ยแบ่งได้หลายประเภท ดังนี้

อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank Rate):

เป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในตลาดเงินระยะสั้น เพื่อใช้ในการปรับสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ โดยธุรกรรมอาจจะอยู่ในรูปการกู้ยืมแบบจ่ายคืนเมื่อทวงถาม (at call) หรือเป็นการกู้ยืมแบบมีกำหนดระยะเวลา (term) ตั้งแต่ 1 วัน ถึง 6 เดือน ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50-70 เป็นการกู้ยืมระยะ 1 วัน (overnight) รองลงมาเป็นการกู้ยืมแบบจ่ายคืนเมื่อทวงถาม (at call) อนึ่ง ถ้าเป็นการกู้ยืมในตลาดระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันจะเรียกว่า Interfinance และอัตราดอกเบี้ยที่ใช้เรียกว่า Interfinance Rate

อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง (Reference Rate):

เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ ธปท. ประกาศทุกวันศุกร์ เพื่อใช้ในการอ้างอิงสำหรับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทยในสัปดาห์ถัดไป ประกอบด้วยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน

อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในตลาดซื้อคืนพันธบัตร (Repurchase Rate):

เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการกู้ยืม โดยการซื้อขายพันธบัตรที่มีสัญญาซื้อคืน/ขายคืนพันธบัตรที่ใช้เป็นหลักทรัพย์วางประกัน ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตร ธปท. และพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกในตลาดซื้อคืนพันธบัตรโดย ธปท. เป็นนายทะเบียนและตัวแทนการรับจ่ายเงินซึ่งถือว่าเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับผู้ซื้อและผู้ขาย โดยระยะเวลาการกู้ยืมจะเป็น 1 วัน 7 วัน 14 วัน 1 เดือน 2 เดือน 3 เดือน และ 6 เดือน ทั้งนี้ ธปท. ใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนระยะ 1 วัน เป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการส่งสัญญาณการดำเนินนโยบายทางการเงินภายใต้กรอบ Inflation Targeting

อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน (Bank Rate):

เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางเรียกเก็บจากสถาบันการเงินที่ให้กู้ยืมในวงเงินที่กำหนดจากฐานเงินฝากของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง โดยการให้กู้ยืมนี้ถือว่าเป็นแหล่งกู้ยืมแหล่งสุดท้าย (Lender of last resource) เมื่อมีความจำเป็นภายในระยะเวลาสั้นอย่างมากไม่เกิน 7 วัน ทั้งนี้ เพื่อรองรับความผันผวนของความต้องการใช้เงินในตลาดเงินเป็นสำคัญ หรือจากการเบิกถอนเงินฝากของประชาชนในภาวะผิดปกติโดยจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับระบบการชำระเงิน เป็นต้น

อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายพันธบัตรกับสถาบันการเงินเพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน (End-of-day Liquidity Rate):

เป็นอัตราค่าตอบแทนที่ ธปท. เรียกเก็บจากสถาบันการเงินในการซื้อขายพันธบัตรกับสถาบันการเงินเพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน โดยมีข้อสัญญาว่าผู้ขายจะซื้อคืน ทั้งนี้ ธปท. จะคิดค่าตอบแทนดังกล่าวในอัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกส่วนต่าง (Margin) ร้อยละ 1.5 ต่อปี และต่อมาเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2550 ได้แยกรายการ End-of-day Liquidity Rate ออกเป็น Lending Facility และ Borrowing Facility

อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินยังครอบคลุมถึงอัตราดอกเบี้ยในประเทศ ซึ่งได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร อัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนพันธบัตร อัตราดอกเบี้ยในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายพันธบัตรเพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน อัตราดอกเบี้ยพันธบัตร และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยของประเทศสหรัฐฯ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคารในตลาดลอนดอนและตลาดสิงคโปร์

ข้อมูลอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินเป็นอัตราดอกเบี้ยที่ ธปท. จัดเก็บรวบรวมจากธุรกรรมที่เกิดขึ้นในตลาดเงินแต่ละวัน แล้วถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเป็นอัตราดอกเบี้ย ณ วันสิ้นเดือนที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งประกาศกำหนด โดยข้อมูลของธนาคารพาณิชย์จะแสดงค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของธนาคารพาณิชย์ 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ดังนั้นเสถียรภาพทางการเงินส่วนบุคคล ย่อมเกิดขึ้นได้หากเรียนรู้และเลือกบริหารจัดการให้เหมาะสมกับฐานะของตน เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

ขายได้ ก็นดี เกษตรลอยฟ้า สำนักงานเขตหลักสี่

ผักสดเต็มตะกร้าที่เพื่อนบ้านยื่นข้ามรั้วคอนกรีตมาให้ และบอกว่าปลอดสารพิษเพราะปลูกเอง สร้างความสนใจไม่น้อย ไม่เคยเห็นเขาออกจากบ้านไปไหนสักที แล้วเขามีพื้นที่ปลูกผักที่ตรงไหน

ข้อข้องใจมาได้ความกระจ่างว่าลานปูนหลังบ้านกลายเป็นแปลงผักขึ้นมาได้ เพราะได้วิชามาจาก “สวนเกษตรดาดฟ้า” ของสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ณ ลานดาดฟ้าชั้น 9 ได้กลายเป็นสถานที่ฝึกอบรม ด้วยการสนับสนุนของกรุงเทพมหานคร และทีมงานของสำนักงานเขตฯ โดยมีที่มาจากการแปลงวิกฤตให้เป็นโอกาสและพัฒนาไปสู่ศูนย์การเรียนรู้ “การปลูกผักปลอดสารพิษ” ต้นแบบลดรายจ่ายด้านอาหารของคนกรุง

จากพื้นที่ที่เคยถูกปล่อยทิ้งไว้ให้ว่างเปล่าบนลานดาดฟ้าได้รับการอนุญาตจากสำนักงานเขตหลักสี่ ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดได้มีพื้นที่ปลูกผักไว้บริโภคเอง ทดแทนพื้นที่เดิมที่เคยเช่าจากเอกชนนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา พื้นที่ตรงนั้นสามารถสร้างประโยชน์อย่างมหาศาล ทั้งในส่วนของพื้นที่และเจ้าหน้าที่ผู้ลงแรงเอง ยิ่งเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในวงกว้างอีกด้วย

สร้างภาพลักษณ์ใหม่ในการให้บริการประชาชนในอีกมิติหนึ่ง ด้วยการเป็นแหล่งเรียนรู้การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน และเทคโนโลยีอย่างง่าย ๆ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวด้วยการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำสวนเกษตรโดยใช้พื้นที่บนดาดฟ้าหรือพื้นที่บนบริเวณบ้านที่พอมี ซึ่งถ่ายทอดจากประสบการณ์ตรงโดยเจ้าหน้าที่ผู้พลิกฟื้นดาดฟ้าให้เกิดประโยชน์

ความรู้ที่ได้รับจากการอบรม ครอบคลุมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สอนทักษะเกี่ยวกับเทคนิคการทำเกษตรบนพื้นที่ปูน ความรู้เกี่ยวกับจุลินทรีย์ท้องถิ่น ขั้นตอนการผลิตปุ๋ยน้ำชีวภาพ การทำฮอร์โมนเร่งใบ ดอก ผล การทำสมุนไพรไล่แมลง การทำปุ๋ยจุลินทรีย์จากขยะสด การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ เทคนิค

การเพาะเมล็ดพันธุ์ การเตรียมดินและแปลงปลูก เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเกิดผลผลิตทางการเกษตรจากน้ำพักน้ำแรงตนเองอย่างเพียงพอต่อการบริโภคในครัวเรือน และสามารถเกิดรายได้เสริมจากผักปลอดสารพิษซึ่งเป็นที่ต้องการของผู้ที่กำลังซื้อที่ห่วงใยในสุขภาพตนเอง

“โครงการสวนเกษตรดาดฟ้า” นับได้ว่าเป็นหนึ่งในนวัตกรรมการอยู่ร่วมกันของคนกรุงเทพมหานคร บนหลักการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งร่วมสร้างความมั่นคงด้านอาหารแก่คนในสังคมเมือง

สถานที่ซึ่งจุดประกายให้เกิดแรงบันดาลใจให้คนกรุงหลายคนหันมาเดินตามรอยทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการปลูกผักไว้บริโภคเองในครัวเรือน และยังมีเหลือเผื่อแบ่งเพื่อนบ้าน หวนคืนวัฒนธรรมไทยแท้ที่มีการให้และแบ่งปัน

สอบถามรายละเอียด : สำนักงานเขตหลักสี่
โทร. 0 2982 2096-7 หรือ 0 2982 2081-2 ต่อ 7434-6
ทุกวันเวลาราชการ 08.30-16.00 น.

ลัดเลาะตลาดนัดพันธุ์ไม้

กลางวันแดดเปรี้ยง ตกเย็นฟ้าร้องเปรี้ยงปร้าง พัดพาเมฆฝน มาโปรยปรายเสียอย่างนั้น อากาศฤดูร้อนต่อฤดูฝนเช่นนี้ แสงจะร้อนอบอ้าว หันไปทางไหนก็มีแต่คำถามว่า...โลกร้อนขึ้นหรือไม่? จะไม่ร้อนได้ไง ก็เล่นเดินออกมาจากห้องติดแอร์เย็นฉ่ำ พอสัมผัสอากาศภายนอกก็ต้องรู้สึกเช่นนั้นเป็นแน่แท้

บางกอก Economy ฉบับนี้ จะชวนกันมาหาทางช่วยลดความร้อนให้กับโลกใบนี้ โดยจะพาไปเดินเล่นๆ ชิวๆ รับลมหิวหิว ตามตลาดนัดต้นไม้แหล่งรวมพันธุ์พืชทุกชนิด เพื่อจะมีติดไม้ติดมือไปประดับบ้านเรือนให้คลายร้อนกันสักต้นสองต้น

ตลาดน้ำตลิ่งชัน

ตลาดน้ำตลิ่งชัน ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางขุนศรี บ้างก็เรียกกันว่า **“คลองชักพระ”** ตลาดนัดแห่งนี้จัดได้ว่าเป็นแหล่งนัดพบระหว่างเจ้าของพันธุ์ไม้กับผู้ซื้อโดยตรงไม่ต้องผ่านคนกลาง เพราะเป็นการบุกเข้าไปซื้อกันถึงถิ่นกำเนิดต้นไม้ที่อยู่ตามสวน บรรยากาศย่านนี้จึงเหมาะกับการหลบลมร้อนไปสูดออกซิเจนให้เต็มปอดและเพลิดเพลินกับการเลือกหาพันธุ์ไม้ที่ถูกใจเป็นยิ่งนัก แคมก่อนกลับยังแวะหาของกินให้อิ่มท้อง จากร้านรวงที่ตั้งกันเรียงรายบริเวณทางเดินหน้าตลาดน้ำก่อนจะลงไปสู่ตัวแพ ที่มีให้เลือกสรรทั้งอาหารคาวหวานและผลไม้ตามฤดูกาลที่อาจเจอเจ้าของสวนตัวจริงมาขายเอง

ตลาดนัดธนบุรี

ตลาดนัดธนบุรี หรือที่รู้จักกันในชื่อ **“ตลาดนัดสนามหลวง 2”** ตลาดนัดชานเมืองใกล้พุทธมณฑลสาย 3 เขตทวีวัฒนา เป็นอีกหนึ่งแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในวันหยุด ที่บรรยากาศไม่หนีห่างตลาดน้ำตลิ่งชันเท่าใดนัก ด้วยสภาพพื้นที่ ซึ่งยังพอให้ได้สัมผัสกลิ่นอายแหล่งเกษตรด้วยคูคลองล้อมรอบ ปัจจุบันพัฒนามาเป็นตลาดต้นไม้ที่ใหญ่ที่สุดอีกแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร มีหลากหลายโซนให้เลือกหาด้านไม้ ที่มีทั้งไม้ดอก ไม้ใบ ต้นใหญ่ ต้นเล็ก และอุปกรณ์การทำสวน ปุ๋ยและพันธุ์พืช รวมไปถึงของประดับตกแต่งนานาชนิด

ตลาดต้นไม้เทเวศร์

ตลาดต้นไม้เทเวศร์ อยู่เชิงสะพานเทเวศร์นฤมิตร หรือสี่แยกเทเวศร์ ตรงทางที่จะเดินไปยังท่าเรือเทเวศร์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ตลอดแนวฟุตบาทด้านชาวริมคลองผดุงกรุงเกษม ระยะทางประมาณ 500 เมตร เป็นที่ชื่นชอบของคนรักต้นไม้ยิ่งนัก ที่ยังมีพื้นที่ตลาดเล็กๆ เปิดขายต้นไม้ให้พอได้ชื่นใจในวันที่มีเวลาน้อย แต่รับรองได้ว่าสำหรับนักชอบต้นไม้และอุปกรณ์ทำสวนแล้ว ตลาดแห่งนี้น่าสนใจไม่น้อย เพราะเขาค้าขายกันมานาน ถ้าคุ้นเคยกันอาจได้พันธุ์ไม้หายากที่นานๆ มาทีได้เชยชม

ตลาดนัดจตุจักร

ตลาดนัดจตุจักร แหล่งรวมสรรพสิ่ง ที่อาจเหลือเรียก **“ตลาดนัดสารพัดนึก”** แต่สำหรับคนรักต้นไม้แล้ว ขอแนะนำให้เลือกซื้อในวันเสาร์-อาทิตย์ มาเป็นทุกวันพุธและพฤหัสบดี หรือจะให้ดีเตรียมตัวตั้งแต่ค่าคืนวันอังคารกันเลยทีเดียว แต่ต้องพกไฟฉายส่วนตัวไปด้วย เพื่อเลือกหาด้านไม้แปลกๆ ใหม่ๆ ก่อนใคร ได้สรรพสิ่งในการเลือกซื้อต้นไม้ก็รูปแบบหนึ่ง เสมือนเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่มาคัดสรรเพื่อนำไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง ตลาดต้นไม้แห่งนี้เขาตั้งร้านขายกันกลางแจ้งริมถนนในตลาดนัดจตุจักร ประตูด่านถนนพหลโยธิน จะได้ต้นไม้ดีราคาถูกกว่าวันเสาร์-อาทิตย์เหมือนอย่างเคย

กรมการราบที่ 11 รักษาพระองค์

ลัดเลาะเลยจากเขตจตุจักร เข้าเขตบางเขน เยื้องวัดพระศรีฯ ยังมีแหล่งซื้อปิ้งต้นไม้อีกแห่งที่ขอแนะนำให้ผู้รักกัน บางคนอาจจะผ่านไปผ่านมาเห็นต้นไม้วางเรียงรายเป็นระเบียบดูสวยงามนึกว่าสำหรับตกแต่งสถานที่ แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นผลผลิตส่วนหนึ่งของทหารและเหล่าแม่บ้านที่เพาะพันธุ์ไม้เป็นรายได้เสริม ที่มีพันธุ์ไม้นานาชนิดและอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ต้อนรับอย่างครบครัน

พาแวะเที่ยวชมต้นไม้กันเพลินๆ อย่าลืมกลับบ้านไปดูแลต้นไม้ และหมั่นรดน้ำ พรรณดิน ใส่ปุ๋ย อาจจะช่วยให้โลกลดความร้อนลงได้ไม่มากนัก แต่สิ่งที่ได้คือความร่มร้อนในใจจะลดลง!!!

คณะผู้จัดทำ Bangkok Economy

นายเจริญรัตน์	ชุตินาถ	ปลัดกรุงเทพมหานคร	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
นางนันทา	ชลิตานนท์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นายกฤษฎา	กลั่นพานนท์	ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวรสสุคนธ์	แสงอ่อน	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางนภาพร	อิสระเสรีพงษ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นายกฤษฎา	ศิริพิบูลย์	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการที่ปรึกษาและบรรณาธิการ

จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945
www.bangkok.go.th/finance

พิมพ์โดย บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด
โทร. 0 2743 9000, 0 2746 3130
โทรสาร 0 2746 3387